

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžnč/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010057
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013010057.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľiek: Q. L., bytom W. a spol., právne zast. JUDr. Petrom Kerecmanom, advokátom, so sídlom Rázusova 1, 040 01 Košice, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 - 10, 813 63 Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ukladá odporkyni Sociálna poisťovňa - ústredie konať a rozhodnúť o žiadosti Q. L. a mal. G. L. o zvýšení jednorazového odškodnenia uplatnenej pôvodne žalobou doručenou 21. apríla 2004 Okresnému súdu Košice II, postúpenej odporkyni rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/160/2007 z 25. februára 2009 a to do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia alebo podať do 30 dní Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh podľa § 8a OSP na rozhodnutie o kompetenčnom konflikte medzi súdmi a odporkyňou vo veci návrhu podaného Q. L. a mal. G. L. o zvýšenie jednorazového odškodnenia.

Navrhovateľkám sa priznáva náhrada trov konania v sume 331,12 Eur, ktorú je odporkyňa povinná zaplatiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu JUDr. Petra Kerecmana.

Odôvodnenie

Navrhovateľky Q. L. a mal. G. L., ako aj mal. E. L. , (ohľadom ktorej bol návrh vzatý späť po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9Rks/2/2013-9 z 26. júna 2013) podali návrh na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, pretože odporkyňa doposiaľ nerozhodla o žiadosti na zvýšenie jednorazového odškodnenia uplatnenej žalobou na Okresnom súde Košice II a následne postúpenej na rozhodnutie odporkyni podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cd/160/2007 z 25. februára 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom podania a vyjadrenia odporkyne ako aj po oboznámení sa so spisovou dokumentáciou, ktorú predložil právny zástupca navrhovateľiek a spismi tunajšieho súdu zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dovolaní 25. februára 2009 rozhodol tak, že zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. februára 2007, sp. zn. 5Co/245/2006 a konanie zastavil stým, že po právoplatnosti výroku o

jednorazovom odškodnení pozostalých po neb. G. L. vyslovil, že vec nespadá do právomoci súdov ale Sociálnej poisťovne. Sociálna poisťovňa vo veci konala a vydala vo vzťahu ku všetkým trom navrhovateľkám zamietajúce rozhodnutia, ktoré sa stali právoplatnými a ktoré Krajský súd v Prešove postupne v samostatných konaniach po preskúmaní ich zákonnosti zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí vydanom v konaní podľa § 8a OSP sp. zn. 9Rks/2/2013 na návrh odporkyne vo vzťahu k mal. E. L. vyslovil, že prejednanie a rozhodnutie veci patrí do právomoci Okresného súdu Košice II. Vo vzťahu k navrhovateľkám Q. L. a mal. E. L. návrh na rozhodnutie o kompetenčnom konflikte podľa § 8a OSP doposiaľ podaný nebol a odporkyňa nekonala a nerozhodla s konečnou platnosťou ani o samotnej žiadosti o jednorazové odškodnenie.

Najvyšší súd nemohol akceptovať tvrdenie odporkyne, že podala návrhy na rozhodnutie podľa § 8a OSP aj vo vzťahu k osobám navrhovateľiek uvedených vyššie, pretože podľa obsahu písomnosti č. 31632-1/2012-BA zo 6. júla 2012, ktorú vo svojom vyjadrení odporkyňa označila ako návrh na konanie podľa § 8a OSP vo veci Q. L. a mal. G. L. petit návrhu neznal na vyslovenie právomoci súdu, ale na zrušenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. februára 2009 o zastavení konania a o postúpení veci Sociálnej poisťovni a na odstúpenie veci Okresnému súdu Košice II. V doplnenom návrhu listom z 28. augusta 2012 žiadala zrušenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Rks/1/2011 z 13. júna 2011, ktorým bolo zastavené skoršie konanie v spore o právomoc, pretože v tom čase neexistoval kompetenčný konflikt ale právoplatné rozhodnutie odporkyne vydané v predmete konania (až neskôr zrušené správnym súdom). Najvyšší súd pre úplnosť poznamenáva, že návrh na konanie podľa § 8a OSP týkajúci sa nároku mal. E. L. podaný pod č. 21336-1/2013-BA zo dňa 28. februára 2013 obsahuje vecne správny petit, aby súd rozhodol, že rozhodnutie o nároku žalobkyne patrí do právomoci súdu (Okresný súd Košice).

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy k záveru, že sú dané dôvody na vyslovenie povinnosti odporkyne konať a rozhodnúť o žiadosti o jednorazové odškodnenie buď tak, ako to pre odporkyňu vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/160/2007, t.j. vo veci samej a to v stanovenej lehote, pretože doposiaľ je odporkyňa stále viazaná vysloveným právnym názorom v predmetnej veci a od zrušujúcich rozhodnutí krajského súdu uplynula podstatná doba bez meritórneho konania odporkyne, alebo vzhľadom na prejudiciálne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Rks/2/2013-9 z 26. júna 2013 vo veci mal. E. L., Najvyšší súd Slovenskej republiky dal možnosť odporkyni zvážiť podanie návrhu na rozhodnutie o kompetenčnom konflikte podľa § 8a OSP aj vo veci navrhovateľiek Q. L. a mal. G. L. tak, aby žiadala vysloviť (obdobne ako vo veci 9Rks/2/2013), že prejednanie a rozhodnutie vo veci žiadosti o návrhu na jednorazové odškodnenie patrí do právomoci súdu, v danom prípade Okresného súdu Košice II. K tomu súd stanovil lehotu tak, ako je vo výroku uvedené.

Podľa § 250k ods. 1 OSP navrhovateľkám patrí náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia, ktorú súd vzhľadom na povahu veci krátil na jednu polovicu uplatnenej sumy (uplatnená za zastupovanie dvoch osôb jedným návrhom bez špecifických dôvodov vo vzťahu k jednotlivým osobám) a priznal náhradu trov za dva úkony á 130,16 eur spolu 260,32 eur plus 2x 7,81 spolu 15,62 paušálna náhrada, plus 20% DPH - 55,18 eur, celkom 331,12 eur, ktorú je odporkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.